

Elers -viesti

N:o 2 • Lokakuu 2021

Nyt on aika tavata

Kesässäni oli kaksi kohokohtaa. Toinen oli poikani konfirmaatio. Pystyimme järjestämään rip-pujuhlat niin, että mukaan pääsivät Suomessa asuvat sukulaiset sekä kummit. Myös Elers-viestissä näkyy, että tänä kesänä on ollut aihetta juhlaan. Kiitos kaikista kuvista ja onnittelusta – on ilo välittää onnittelut Elers-viestissä!

Toinen kesäni kohokohta oli vierailu Johan Elersien jäljillä Särkisalossa. Kiitokset siskolleni Helille matkaseurasta, vierailun organisoineelle ja oppaana toimineelle Reijo Salmiselle (taulu 1956) sekä alueen historiaa hyvin tuntevalle Ilkka Wikströmille ja tilan nykyiselle omistajalle Antti Kiviniemelle, jotka kertoivat tilalla historiasta.

Sukuseuran hallituksen toiminta on jatkunut poikkeusaikana mutta pääosin etänä. Jotkut perusasiat ovat vaatineet enemmän aikaa ja vaivaa kuin aikaisempina vuosina. Esimerkiksi toiminnantarkastuksen vaatimia allekirjoituksia on kerätty niin että hallituksen jäsenet ovat tavanneet toisiaan pienemmissä ryhmissä. Monet asiat ovat kuitenkin edenneet. Pekka Vihervirta on toteuttanut rekisterin, johon on kirjattu sukuseuran hallussa oleva kirjallinen materiaali ja esineistö. Jari Salminen vieraili Pälkäneellä ja selvitti mahdollisuuksia järjestää paikkakunnalla sukutapaaminen.

Sukuseuran hallitus kokoontui 15.8.2021 etänä.

Ensi talven suurin ponnistus tulee olemaan Verkossa tavataan -hanke. Tavoitteena on sekä omassa toiminnassamme että yhteistyössä muiden Loimaan seudun yhdistysten kanssa toteuttaa erilaisia verkotapahtumia. Suunnitteilla on esimerkiksi virtuaalimatka Johan Elersin mökille. Tapahtumista tiedotetaan Facebook-ryhmässä, Whatsapp-ryhmässä ja Loimaan Lehdessä.

Kun tilanne sen sallii, järjestämme myös tapahtumia kasvotusten. Hallitus seuraa, miten rokotukset etenevät ja suunnittelee toimintaa tilanteen mukaan. *Nähdään tapahtumissa!*

Mervi Koivulahti-Ojala (taulu 684)
Elersien sukuseuran puheenjohtaja
040 522 4827, meelheko@live.fi

Korona-turvallista toimintakertomuksen valmistelua. Suurin riski oli se, että tuuli vie arvokkaat allekirjoitetut paperit.

Kiviniemen päärakennuksen edessä vasemmalta oppaanamme toiminut Elersien sukuun kuuluva Reijo Salminen, naapuritilan Taamarlan vanhaisäntä Ilkka Wikström ja Kiviniemen tilan nykyisiin omistajiin kuuluva Antti Kiviniemi.

Kiviniemi - Särkisalons ainoa aatelinen säteri

Elersien suvun kantaisä Johan Elers (1689-1749) oli sotilas ja hänen viimeinen virkansa oli luutnantin virka Perniön komppaniassa, jolloin hän asui Kiviniemen puustellissa Särkisalossa. Miten Johan Elers päätyi Kiviniemeen? Mikä on Kiviniemen historia ja mitä tapahtui Kiviniemessä Johan Elersin jälkeen?

Suvun kantaisä Johan Elers

Elersien suvun kantaisä on luutnantti Johan Elers (1689-1749). Arvo Penttisen tutkimuksen mukaan Johan Elers ilmestyi Suomeen vapaaehtoisena tarkkajana 1.3.1705 Uudenmaan jalkaväkirykmenttiin, oli 1707 Uudenmaan jalkaväkirykmentin varusmestari ja rykmentin mukana Inkerinmaalla 1708.

Johan Elersin sotilasuraan osuu kaksi historiallisesti merkittävää tapahtumaa. Johan Elers oli 1710 mukana Viipurin piirityksessä. Viipurin piiritys tapahtui suuren Pohjan sodan aikana huhti-kesäkuussa 1710. Pietari Suuren komentamat venäläiset joukot piirittivät Viipuria yhteensä 77 päivän ajan, jonka jälkeen kaupungissa ollut ruotsalainen sotaväki antautui ja Venäjä valtasi kaupungin. Johan Elers haavoittui päähän ja sääriin, jäi vangiksi ja vietiin Pietariin. Sieltä hän onnistui karkaamaan tammikuussa ja palasi rykmenttiinsä.

Luutnantti Elers oli mukana kenraaliluutnantti Carl Gustav Armfeltin johtamalla Norjan sotaretkellä Trondheimin piirityksessä ja perääntymisvaiheessa vuodenvaihteessa 1718 - 1719 tuhoisalla kuolonmarssilla yli Norjan tuntureiden. Trondheimiä piirittäneet Carl Gustaf Armfeltin ruotsalais-suomalaiset joukot joutuivat perääntyessään uudenvuoden aattona 31. joulukuuta 1718 lumimyrskyyn, ja noin puolet 5 000 miehen armeijasta menehtyi tunturimaastoon lähelle Duvedin kylää. Heitä oli yritetty marssittaa mahdollisimman nopeasti omalle puolelle, ja he olivat joutuneet yöpymään useina peräkkäisinä myrskyöinä taivasalla. Menehtyneistä yli kaksi kolmasosaa oli suomalaisia.

Komppaniasta toiseen

Aikaisemmin jo mainitun Uudenmaan jalkaväkirykmentin Lohjan komppanian lisäksi Johan Elersin sijoituspaikkoja olivat luutnanttina 1718 Turun läänin jalkaväkirykmentti, Norjan sotaretken jälkeen vuonna 1719 Vehmaan komppania, vääpelinä Laitilan komppania, vuonna 1727 vänrikkinä Loimaan komppania ja edelleen luutnanttina vuonna 1734 Perniön komppania. Virkatalo Perniössä oli Särkisalons Kiviniemi. Tästä virasta hän erosi 22.8.1749, vain kolme kuukautta ennen kuolemaansa. Perimätiedon mukaan Johan Elers olisi elämänsä lopussa muuttanut Loimaalle, jossa lapset asuivat.

Lapset asettuivat Loimaan seudulle

Johan Elers solmi avioliiton vuonna 1711 porvoolaisen raatimiehen tyttären Christina Schröderin (1688-1763) kanssa ja oli samana vuonna Lohjan kompanian kersanttina. Heidän lapsensa Claes Johan Elers (1712-1783), Maria Laevonius (1718-1791), Margaretha Hedvig Elers (1722-1788) sekä Gustav Elers (1726-1799) asettuivat kaikki Loimaan seudulle. Suurin osa kirjoissa ja kansissa olevista suvun jäsenistä on Claesin pojan Carl Wilhelm Elersin jälkeläisiä. Vuonna 2018 Elersien sukuseuran osoiterekisterin mukaan Elersejä asui 83 eri kunnassa Suomen silloisesta 331 kunnasta; joka neljännessä Suomen kunnassa asui Elersien sukuun kuuluva. Suurin osa suvun jäsenistä vaikuttaa Turun, Loimaan ja Helsingin seudulla.

Kiviniemi oli Särkisalön ainoa säteri

Särkisalön pitäjän historian mukaan Kiviniemi oli luultavasti säteri jo keskiajalla. Säteri eli säteritila oli useimmiten aatelisten asuinkartano ja sen omistaja oli vapautettu suorittamasta ratsupalvelusta. 1600-luvun taitteessa Suomessa oli arviolta 340 säteritilaa. Ne sijaitsivat pääasiassa Uudenmaan itäosien tai Varsinais-Suomen ruotsinkielisellä vyöhykkeellä, parinkymmenen kilometrin päässä rannikolta. Vuosisadan aikana maahan perustettiin 800 uutta säteriä, entistä laajemmalle alueelle mutta kuitenkin pääosin keskittyen rannikkoseudulle.

Tavallisten rälssitilojen omistus vapautettiin 1723 papistolle ja porvaristolle sekä 1789 myös talonpojille, mutta säterien omistus oli vielä tämän jälkeenkin aatelin yksinoikeus, josta saattoi poiketa vain kuninkaan myöntämällä erivapaudella. Aateliston yksinoikeus säterien omistukseen lakkautettiin Suomessa 1864.

Kiviniemen haltijat

Kiviniemi oli Perniön jalkavälikomppanian luutnantin sotilasvirkatalo. Sotilasvirkatalot olivat upseerien

Päärakennus on perimätiedon mukaan rakennettu Johan Elersin hallinta-aikana 1730-luvulla. Siitä ei ole tietoa, ovatko lattian lankut siltä ajalta.

Pihassa olevat omenapuut ovat isoimmat – ja vanhimmat -, mitä olen koskaan nähnyt mutta silti elinvoimaisen näköisiä.

palkkatiloja Kaarle XI uudistuksen jälkeen; vuodesta 1680 lähtien ei upseereilla enää ollut perintöoikeutta tilaan. Heidän odotettiin asuvan tilalla ja viljelevän tilaa sekä pitävän rakennukset kunnossa. Useimmiten vuokraviljelijä eli lampuot kuitenkin hoiti tilaa. Seuraavassa luettelossa ovat virkatalon haltijat vuoteen 1810 Juha Wikströmin esitelmän perusteella. Luettelossa ei ole tältä ajalta lampuotien nimiä, vain tilan upseerihaltijoiden nimet.

1718-19 Johan Pihl
1723-27 Johan Husgafvel
1727-34 Wilhelm Stiernstedt
1734-49 Johan Elers
1749-52 Reinhold Fock
1752-61 Magnus Levin
1762-04 Jacob von Heland
1764 Petter Hollender
1764-66 Jonas Barfoth
1766-71 Fredric Ulric Stackelberg
1771-75 Carl Johan Stiernstedt
1775-77 Daniel Magnus Öijegren
1777-81 Carl Gustaf de la Motte
1781 Anders von Langenberg
1781 Johan Wilhelm Lode
1781-86 Johan Gustaf Gruner
1786-87 Eric Johan von Willebrand
1787-90 Johan Fredric von Willebrand

1791-95 Lars Henric von Wright
1795-1802 Gustaf Mårten Möller
1802-03 Berndt Gustaf Wilhelms
1803-10 Thure Fredric von Cöhler

Juha Wikström kertoo esitelmässään, että vanhin hänen löytämänsä upseeriluettelo on vuodesta 1718 alkaen mutta arvelee, että varhaisempiakin luetteloja on ollut mutta isovihan aika aiheuttaa puutteita tiedoissa. Luettelosta huomataan, että hallinta-ajat ovat olleet pääosin hyvin lyhyitä. Poikkeuksena on tuntemamme luutnantti Johan Elers vuosina 1734-1749.

Kiviniemen viimeinen upseerihaltija Thure Fredric von Cöhler asui tilalla kuolemaansa vuonna 1839 saakka. Hänen ajankuvausjulkaisussaan vuodelta 1834 on kerrottu sen ajan kalastuksesta, tieoloista ja hänen alullepanemastaan puutarhaviljelystä Kiviniemessä. Thure Fredric oli Hämeenkylässä kartanon omistajan Thure Ludvik von Cöhlerin poika. Äiti oli Juliana von Morian, Melkkilän kartanon tytär. Juha Wikström taustoittaa, että Melkkilän nuorimman tyttären Beata Helena von Morianin puoliso oli eversti Johan Henrik Hästesko, jonka Ruotsin kuningas Kustaa III mestautti v. 1790 ainoana Anjalan liiton miehenä.

Viranhaltijoista vuokraviljelyyn

Venäjän vallan alkaessa tuli ruotujakolaitos uuteen vaiheeseen vuodesta 1810 alkaen. Valtion sotilasvirkatalojen vuokraus uudistettiin ja vastuullisina viljelijöinä jatkoivat pääosin tilojen vuokraajat. Kiviniemen virkatalon vuokraviljelijät vuodesta 1810 alkaen:

1810-12 Carl Carlsson, Taamarlan Ylitalon viljelijä
1813-19 Isak Henriksson
1820-28 Kristian Holmberg, Taamarlan Alitalon viljelijä
1829-32 Israel Johansson
1833-36 Mats Matsson
1836-45 Isak Eriksson Dahl. --- Isak Dahl osti 1846 Isolapin Uppgårdin ja tilan silloinen omistaja Gustaf Henriksson tuli Dahlin jälkeen Kiviniemen vuokraajaksi
1846-65 Gustaf Henriksson Westerling
1866-1910 Gustaf Wilhelm Gustafsson Westerling (edell.poika)
1911-52 Wilhelm Walfrid Kiviniemi (ent. Westerling)

Näistä vuokraviljelijöistä Juha Wikström mainitsee erikseen Gustaf Henrikssonin, joka jatkoi Thure von Cöhlerin aloittamaa ja perustamaa ja hänen laajentamaansa senaikaiseksi huomattavaa puutarhaviljelystä. 1960-luvulta lähtien pellot olivat vuokrattuna naapureille, kunnes 2012 naapuritilan Taamarla Oy osti kaikki pellot. Nykyisin tilakeskuksen alueen ja päärakennuksen omistaa Ilkka Kiviniemi.

Kiviniemessä oli kaksi torppaa, Röykkä ja Näsi, joka on Hästönniemen kärjessä. Kalavesiä Kiviniemellä on Laukanlahden lisäksi melko iso kalavesi Näsin luona Krailanselällä. Kiviniemellä oli takaniitty Laukanlahden yläpuolella Eikkulan ja Laukan kylän maiden välissä. Särkisalon pitäjän historian mukaan Kiviniemessä, luultavasti Röykännokassa oli 1900-luvun taitteessa nahkurin liikeyritys.

Kiviniemi Johan Elersin aikaan

Kiviniemen tilan päärakennus on tietävästi rakennettu Johan Elersin hallinta-aikana 1730-luvulla. Särkisalon pitäjän historiassa mainitaan, että katon sytyttäneistä kipinöistä syttyi keväällä 1728 tulipalo

Pihapiirin rakennuksista kanalassa on käytetty rakennusainetta kuonatiiltä.

*Johan Elersin virkatalo
Kiviniemi (Stensnäs). Lähde:
Suomen Maatilat III.*

Kiviniemen luutnantin virkatalossa. Tämä tapahtui Wilhelm Stiernstedtin hallinta-aikana. Tulipalossa kartanon päärakennus ja muutamia ulkorakennuksia tuhoutui. Rakennusten uudelleen rakentamiseksi kärjäkunta päätti, että jokaisen täyden manttaalin tilan oli annettava 3 taalaria 24 äyriä kuparia paloapuna. Uusi päärakennus rakennettiin 1730-luvulla Johan Elersin hallinta-aikana. Se on todennäköisesti nykyisin pysyvässä oleva vanha päärakennus.

Johan Elersin hallinta-ajalta on tiedossa myös järviruokoon liittyvä riita-asia. Kustaa Sipinpoika oli antanut syöttää eläimille järviruokoa ja niittää siitä osan Kiviniemen alueelta, minkä johdosta virkatalon haltija, luutnantti Johan Elers oli menettänyt 11 kuormaa. Kiviniemessä näyttää olleen erikoisen hyvin ruokoa. Vuoden 1699 karttakuvauksessa ilmoitetaan sitä korjatun 8-10 kuormaa. Yhtä paljon saatiin Petussa samaan aikaan. Muita taloja koskevissa, 1600-luvun lopulta olevissa kuvauksissa vain pienehköjä ruokosatoja, mutta useimmat mereen rajoittuneet tilat voivat lisätä niittyheinää ruokola.

Kiviniemen pihapiirissä

Minulla oli mahdollisuus vierailla Kiviniemen pihapiirissä kesällä 2021. Oli yksi kuuman kesän kuumimmista päivistä. Oppaina olivat Elersin sukuun kuuluva, alastarolaissyntyinen Reijo Salminen (taulu 1956), naapuritilan Taamarlan vanhaisäntä Ilkka Wikström ja Kiviniemen nykyisiin omistajiin kuuluva Antti Kiviniemi. Päärakennus ja useita pihapiirin rakennuksia on edelleen pystyssä mm. kanala ja sikala. Päärakennus on ajan tavan mukaan rakennettu mäen päälle. Piha on nyt puskittunut mutta voin silmissäni nähdä, miten hieno näköala mäeltä on avautunut pelloille ja lahdelle Johanin aikaan. Pihassa olevat omenapuut ovat isoimmat – ja vanhimmat –, mitä olen koskaan nähnyt mutta silti elinvoimaisen näköisiä.

Päärakennuksen sisällä ihastelemme lankkulattiaa ja mietimme, onko lattiaa kenties osittain alkuperäinen. Minulle uusi tuttavuus rakennusmateriaalina oli

KIVINIEMEN KYLÄ.

Kiviniemi, valtion virkatalo. Vuokraaja Vilhelm Vesterling ja puolisonsa Selma (o. s. Karlsson). Pinta-ala 51,2 ha, josta puutarhaa 0,2, peltoa 28 ja metsämaata 23 ha. Pellot epätasaisia savi-, hiekka- ja multamaita. Viljelysjärjestys: kesanto, syysvilja, 3 heinää, laidun, 2 kauraa. V. 1929 oli 3,5 ha ruista, 0,5 vehnää, 7 kauraa, 0,75 ohraa, 0,5 hernetta, 0,25 perunaa, 0,5 juurikasveja, 10,2 heinää, 3 kesantoa ja 1,8 ha laidunta. Talouskeskus viljelysten keskellä.

Karjasuojat rakennettu sementtitiilistä. Vesijohto (sähköpumppu). Kotieläimiä: 3 hevosta, 13 lehmää, 1 sonni, 1 sika, 4 lammasta ja 20 kanaa. Myydään viljaa, munia ja perunoita paikkakunnalle sekä maitoa Perniön—Finbyn osuusmeijeriin. Metsä mäntypuuvältaista. Sähkövalo ja -voima Kosken sähkölaitoksesta.

kuonatiili kanalan seinässä. Sitä ei ole ajan hammas purrut. Vanhojen rakennusten kunnostamisesta kiinnostuneelle täällä olisi työtä moniksi vuosiksi.

Koonnut **Mervi Koivulahti-Ojala**,
Elersien sukuseuran puheenjohtaja

Lähteet:

Helge Granholm - Birger Häggblom, Särkisalon pitäjän historia. Virkkala 1969.

Juha Wikström: Esitelmä Meripirtin kerhossa (julkaisematon)

Juhani Vihervirta (toim.): Elersien sukukirja I & II, 1999. Sukukirjassa mm. Arvo Penttisen sukututkimuksia.

Nils Erik Villstrand: Sveriges Historia 1600–1721, s. 221–227. Stockholm: Norstedts, 2011. ISBN 978-91-1302440-0. (ruotsiksi)

Teemu Keskisarja: Murhanenkeli, s. 237. Sitala, 2019.

Wikipedia, <https://fi.wikipedia.org/wiki/S%C3%A4teri>, noudettu 4.9.2021.

Hyvä Loimaan seudulla toimiva yhdistys!

Olemme Elersien sukuseuran toiminnassa todenneet, että verkkokokousjärjestelmän avulla on mahdollista järjestää erilaista toimintaa mutta verkkokokousjärjestelmän käyttö vaatii tukea varsinkin käytön alkuvaiheessa.

Elersien sukuseura on saanut rahoituksen hankkeeseen, jonka tavoitteena on parantaa yhteisöllisyyttä ja kehittää uusia toimintamuotoja verkkokokousjärjestelmää käyttäen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yhdistyksenne voi ilman kustannuksia käyttää verkkokokousjärjestelmää (Zoom) sekä saada tukea ja koulutusta sen käyttöön. Hanke jatkuu kesäkuuhun 2022 saakka.

Verkkokokousjärjestelmää voi käyttää esimerkiksi seuraavissa tilanteissa:

- Yhdistyksen hallituksen tai jäsenistön kokous
- Verkkotapahtuma
- Yhdistyksen järjestämästä näyttelystä voidaan

tallentaa video, jota voidaan näyttää verkkokokousjärjestelmällä ja osallistaa muitakin kuin paikan päälle päässeitä keskustelemaan näyttelystä

- Uusien toimintamuotojen kokeilu esimerkiksi kotiseutumatka etänä, muistelukerho tai ystävätpaaminen
- Yhteistyö eri yhdistysten välillä tai muulla paikkakunnalla toimivien yhdistysten välillä

Mitä osallistuminen edellyttää yhdistykseltä?

Saamme tukea hankkeeseen Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta. Verkkokokousjärjestelmän käytöstä tai koulutuksesta ei tule kustannuksia yhdistykselle. Rahoitusehtojen mukaan meidän on saatava tietoa verkkotapahtumien osallistujista, jotta voimme kerätä hankkeen rahoituksen edellyttämät tiedot. Tietoja osallistujista ei käytetä muuhun tarkoitukseen.

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Elersien sukukirja DVD:nä

Elersien sukukirjan viimeiset kappaleet myytiin vuonna 2019. Vastaavia tietoja julkaisemme edelleen DVD-levyllä suvun jäsenille. Sukuseuran julkaisema DVD-levy sisältää noin 15.000 nimeä, sukutaulut, Elers-viestejä, materiaalia sukuseuran www-sivuilta sekä kuvia. Levyn hinta on 20 euroa.

Tilaukset: Juhani Vihervirta p. 02- 537 3523 tai juhani.vihervirta@kolumbus.fi

VetKulainen on veteraaniautoilija

Syksyllä 2003 kun Salon ja Paimion välinen moottoritie avattiin niin näin lehdestä, että jo 1987 perustettu valtakunnallinen Veteraanikuorma-autoseura ry. olisi mukana juhlistamassa tätä tapahtumaa. Heillä olisi kahvittelutilaisuus Astrum Autossa ennen avajaisia ja sain sinne kutsun esittelemään vuosien mittaan keräämääni lehtileike- ja valokuvakokoelmaani. Seuran silloinen puheenjohtaja kysyi minulta, kiinnostaisiko minua liittyä seuraan ja sanoi seuran maksavan puolestani liittymismaksun ja seuraavan vuoden jäsenmaksun kiitoksena luovuttamastani materiaalista niin...hups..olinkin VetKulainen!

Työtoverini naapuripitäjästä oli eläköitymässä ja kertoi olevansa kiinnostunut kunnostamaan eläkepäivinään jonkun vanhan kuorma-auton ja tiedusteli, olisiko minulla sellaisesta tietoa? No olihan minulla, naapurini takapihalla seisoj silloin noin 40-vuotias, kauan sitten maatumään jätetty vajaakuntoinen kuorma-auto. Hän osti sen ja paikallisen kyläseppän tiloissa ja avustamana purki ja rakensi auton hienompaan kuntoon kuin se oli tehtaalta tullut! Sitten sain hänetkin liittymään VetKuun ja siitä alkoi yhteinen vuosia kestänyt ystävyys ja osallistuminen kolme kertaa vuodessa järjestettäviin "keikkoihin"

hänen autollaan.

Reilu vuosi hänen autonsa valmistumisen jälkeen minun onnistui hankkia samankaltainen joskin hie-
man nuoremman auton. Alkoi kova purkaminen ja entisöinnin suunnittelu. Intoa oli paljon ja sain auton siirrettyä sisätiloihinkin suurentamalla autotallin oviaukkoa. Pitkät päivät töissä, vähäiset vapaa-ajat, puuttelliset työkalut ja työtilat sekä yksin touhuaminen saivat minut pohtimaan jatkanko entisöintiä vasta eläkkeellä vai möisinkö auton. No ilmestyi kaveri, jolla oli kaikki tarpeellinen, mitä entisöinnissä tarvitaan ja tarjouksen tehtyään päätin luopua autostani. Harmittihan se mutta toisaalta saatiin maahamme jälleen hänen toimestaan yksi uusi veteraanikuorma-auto lisää!

Työtoverini sairastuminen aiheutti sen, että hänen oli luovuttava rakkaasta harrastus ajoneuvostaan ja samalla meidän mukavat yhteiset "keikkamme" loppuiva siihen! Olen kuitenkin seuran jäsen ja kerään yhä vieläkin kuvia ja artikkeleita seuramme arkistoon. Pidän myös yhteyttä moniin seuramme jäseniin niin puhelimitse kuin internetin Facebook-sivuston kautta, jossa muuten on noin 3200 jäsentä!

Jäsenillä on entisöityjä kuorma- ja pakettiautoja 1910-luvulta lähtien ja niillä tehdään joka vuosi

kolme eri "keikkaa" eripuolille Suomea ja jopa ulkomaille. Autojen koon takia retket on jouduttu rajoittamaan noin sataan autokuntaan / keikka. Parkkipaikkojen on oltava riittävät ja majoitus noin kahdelle sadalle osallistujalle aiheuttavat myös haasteita!

"Keikat" ajetaan autojen ikäjärjestyksessä vanhimmat autot ensin ja reitit valitaan niin, että normaalille liikenteelle aiheutuisi mahdollisimman vähän haittaa. Keikat kestävät pari kolme päivää riippuen mihin mennään. Jokaisen autokunnan pukeutuminen ja mahdollinen rekvisiitta pyritään saamaan kunkin auton vuosilukuun täsmääväksi.

Seuraamme kuuluu tavallisia työikäisiä miehiä ja naisia sekä nuorisoa, eläkeläisiä, neuvoksia, johtajia, kaikilta työelämän aloilta ja voin sanoa että hauskenpaa ja yhteenhiileen puhaltavaa porukkaa en ole koskaan kokenut! Seuralla on myös kotisivut ja verkkokauppa! Jäsenlehtikin ilmestyy!

Seuraan voi liittyä ketä tahansa vaikkei omistaisi autoakaan!

Ehkä vielä joskus jatkan isäukon kuormurivanhuksen parissa ...kunhan hän malttaa luopua siitä..hän on vasta 90nen!

Terveisin **Kaitsu** (taulu 629) Kemiöstä!

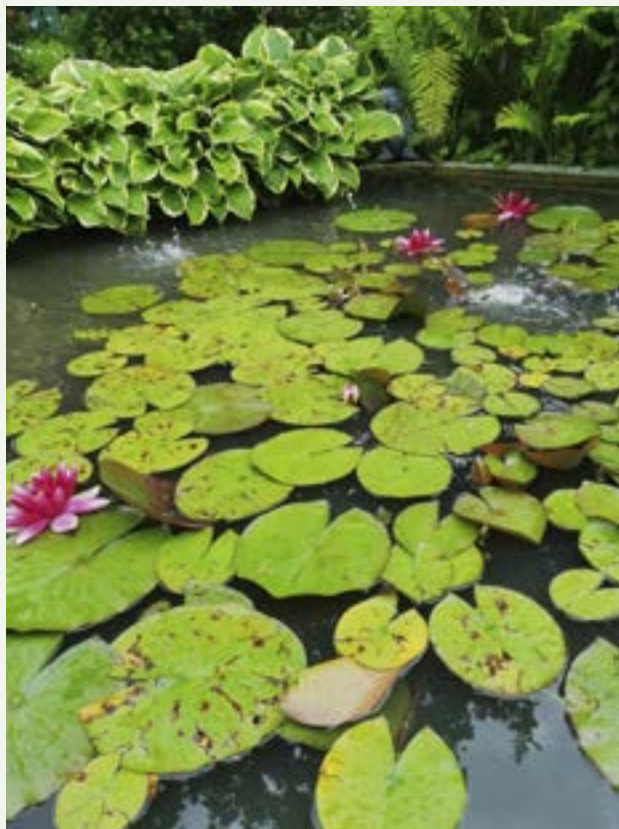

Elämäntapana puutarha ja harrastuksena (moottori) -pyörät

Veikko ja Ritva Enalan puutarhassa kasvaa kaikkea kukista marjoihin ja hedelmiin. Heidän puutarhaansa on päässyt ihailemaan yli sata henkeä, sillä Veikka ja Ritva ovat osallistuneet Loimaalla järjestettävään Suvipihalla-tapahtumaan kolmena peräkkäisenä vuonna. Mutta aikaa jää myös muille harrastuksille, mökille ja tilanteen salliessa matkailulle.

Suvipihalla-tapahtuma on suosittu Loimaan seudulla. Suvipihalla-tapahtumassa on mahdollisuus tutustua puutarhoihin ympäri Loimaan seutua. Tapahtuman järjestävät Loimaan seudun puutarhaseura ja Loimaan Lehti. Puutarhaseuran Taru Mäkinen ja Tomi Järvinen kertovat Loimaan Lehdessä, että tarkoituksena on tukea paikallista puutarhaharrastusta, mutta myös tutustuttaa seudun ihmisiä toisiinsa ja saada yhä uudet ihmiset innostumaan pihailun ja puutarhailun illoista. Tässä tavoitteessa on selvästi onnistuttu, sillä esimerkiksi Veikko ja Ritva Enalan puutarhassa on tapahtuman yhteydessä vieraillut satakunta henkeä joka vuosi.

Veikon ja Ritvan puutarha on monen vuoden työn tulos. Veikko ja Ritva muuttivat Juvan alueelle 40 vuotta sitten. Piha oli silloin pelkkää savipeltoa ja viereinen katu nimeltään Ketolankuja. Nyt puutarhassa kukkivat perennat, satoa tuottavat hedelmäpuut ja hyötypuutarha sekä kasvihuoneessa että puutarhan puolella. Katukin on vaihtanut nimeä Juvolankujaksi.

Pihalle tullessa huomio kiinnittyy puutarha-altaaseen. Allassa asuttavat lumpeet ja ruutanat. Altaan saarella viihtyvät paju ja rentukka. Altaan ympärillä kasvaa kuunililjoja ja saniaisia. Pihan perennoista Ritvan suosikki on daalia. Tänä vuonna kun kesä oli lämmin, daalia paljasti näyttävät kukintonsa ennätysajassa. Veikon suosikkeja ovat kärhöt. Yksi uusimmista tulokkaista on pienikukkainen kärhö.

Hyötypuutarhan puolella suosikkeja ovat viinirypäleet, joita kasvaa sekä kasvihuoneessa että ulkona. Viinirypäleistä valmistetaan mehua mehumajassa sekä viiniä. Toinen suosikki ovat päärynät. Päärynät eivät ole vielä paljastaneet kaikkia salojaan sillä kokeilusta huolimatta päärynöiden säilöntä ei ole talven varalle onnistunut.

Puutarhassa riittää työtä lähes ympäri vuoden. Tänä kesänä samoin kuin viime kesänä on kastelu ollut tarpeen. Veikko mainitsee, että omasta kaivosta loppui näillä helteillä vesi mutta onneksi naapureiden kaivoista saatiin täydennystä. Syksyllä osa

kasveista siirretään talvehtimaan verstaaseen kuten daalian juuret ja verenpisarat. Syksyllä on aika myös lannoittaa ja kalkita sekä leikata pensaita ja puita ja istuttaa perennoja.

Pihapiirissä oleva verstaas rakennettiin 1980-luvun alussa kun Veikolla oli oma autopeltikorjaamo. Omaan lukuun Veikko teki töitä lähes 20 vuotta ja sitä ennen ennen hän oli töissä Vihannon autokorjaamolla. Vapaa-ajalla Veikko on kunnostanut kaksi moottoripyörää: 150-kuutioinen ZZ vuodelta 1952 ja 350-kuutioinen Ariel vuodelta 1954. Veikko naurahtaa, että nuorena miehenä kun oli ajellut vastaavilla niin tuli mieleen hankkia samanlaiset. Molemmat olivat alunperin huonossa kunnossa, Veikko purki, hiekkapuhalsi ja maalasi osia sekä korvasi uusilla. Molemmat on korjattu niin alkuperälleen uskollisesti että ovat saaneet museokatsastajan hyväksynnän.

Nykyisin moottoripyöriä enemmän kertyy kilometrejä sähköpyörällä. Sähköpyörällä Veikko kertoo ajaneensa kunnioitettavat 20 300 kilometriä kuuden vuoden aikana. Usein matka suuntautuu mökille 13 kilometrin päähän. Sähköpyörällä peruslenkki on 30 kilometriä tai 60 kilometriä. Sillä matkalla ehtii nähdä maisemia Metsämaalla, Ypäjällä ja Alastarolla. Pisin yhtäjaksoinen matka sähköpyörällä on ollut yli 90 kilometriä. Tämäkin harrastus on Veikon mukaan nuoruuden peruja, sillä tavallisella pyörällä Veikko kertoo käyneensä Säkylän Pyhäjärvellä uimassa Loimaalta.

*Haastattelijana **Mervi Koivulahti-Ojala**,
joka vieraili Suvipihalla vuonna 2020
Kuvat: Mervi Koivulahti-Ojala*

Matkani Malesian vilinään

Lämpimät yöt, mausteiset ruuat, ilmassa kaikuvat rukouskutsut, banaanipuut ja pikkukylän asukille kauhua tuova liikennekulttuuri yhdistävät maata, joka merkitsee minulle todella paljon. Näin syysiltojen hämärtyessä ja kelien kylmetessä ajatukset harhailevat pakostikin takaisin kesään, jonka kohokohta oli matka Kaakkois-Aasiaan. Pääsin heinä-elokuussa viettämään kuukauden kauniissa ja monikulttuurisessa Malesiassa.

Monipuolinen erilaisten kielten ja etnisten ryhmien yhdistelmä tekee malesialaisesta kulttuurista ainutlaatuisen. Suurimmat väestöryhmät ovat malajit sekä malesian kiinalaiset ja intialaiset. Katukuvasta voi siis yhdellä kertaa erottaa intialaisperheitä mopojensa kyydissä, kiireisiä kiinalaisia matkalla töihin ja malajinaisia viettämässä vapaapäivää ystäviensä kanssa syöden Nasi Lemak -annoksiaan. Asuin vaihtoni aikana kahdessa kiinalaisessa isäntäperheessä, mutta se ei yhtään hidastanut muihinkin kulttuuri-ryhmiin tutustumista. Kuukauden aikana sain siis sukeltaa aasialaiseen kulttuuriin oikein kunnolla ja pääsin myös tutustumaan Malesian naapurimaahan Singaporeen, mikä oli minulle unelmien täyttymys! En ollut ennen käynyt Aasiassa tai edes koskaan vaihtanut lentoa, mutta Malesiaan matkustin yksin. Rohkeasti apua kysymällä ja välillä vähän erehtymällä löysin kuitenkin tieni sekä Malesian vilkkaalle lentokentälle että sieltä pois.

Ensimmäinen isäntäperheeni oli Segamatin kylässä Johorissa. Perheeseen kuului vanhempien lisäksi kaksi ikäistäni tyttöä ja kaksi hieman vanhempaa poikaa. Suurin osa muista Eurooppalaisista vaihtareista oli myös vaihdon ensimmäisen osan Segamatissa isäntäperheidensä luona, joten tutustuimme toisiimme nopeasti ja vietimme paljon aikaa yhdessä. Kävimme monissa erilaisissa kouluissa ihmettelemässä Malesian opetusjärjestelmää ja kertomassa omista maistamme. Oli ihanaa huomata, kuinka aidon kiinnostuneita ja innostuneita oppilaat olivat Suomesta! Isäntäperheeni mielestä tylsän, mutta minulle erittäin mielenkiintoisen, arjen lisäksi olimme porukalla viikonlopun Melakkassa. Meistä ja perheiden lapsista syntyi muutamassa viikossa tiivis porukka, joten oli mukavaa lähteä Lions-järjestön järjestämälle viikonloppuleirille yhdessä.

Leirillä meitä Eurooppalaisia oli seitsemän ja japanilaisia 19. Meidät jaettiin pienempiin ryhmiin, joissa

teimme leirin ajan erilaisia aktiviteetteja, kuten kiinalaisia perinneherkkuja, intialaisia henna-tatuointeja ja pelasimme perinteisiä malesialaisia ulkoleikkejä meren rannalla. Minut valittiin ryhmäni johtajaksi ja vaikka kommunikointi englantia vain muutaman vuoden opiskelleiden japanilaisten kanssa olikin toisinaan hankalaa, tulimme silti todella hyvin toimeen ja voitimme Leirin paras ryhmä -palkinnon. Japanilaisleiriläiset olivat malesialaisten tavoin erittäin kohteliaita, mukavia ja huomaavaisia, olisin mielelläni ollut heidän kanssaan vielä kauemminkin. Vaikka leiri kestitkin vain viikonlopun, sain jo kahden päivän aikana paljon uusia ystäviä niin leiriläisistä kuin paikallisista Leoistakin.

Toisen isäntäperhejakson vietin maan pääkaupungissa Kuala Lumpurissa. Perheen äiti oli yksityisen koulun rehtori ja isä opettajana samassa koulussa. Kolmesta tyttärestä yksi asui jo omillaan, mutta kak-

Minä ja italialainen Elisa (oik.) saimme lahjaksi malajinaisen kansallispuvun baju kurungin, keskellä japanilainen Naoki kansallispuvussaan.

si nuorempaa olivat opiskelijoita äitinsä koulussa. Päivisin vietin paljon aikaa yksityiskoulussa tutustuen sen käytäntöihin ja oppilaisiin, mutta koulupäivien jälkeen oli aikaa kierrellä miljoonakaupungissa. Suosituimpien turistikohdeiden, kuten Batu-luolien, Chinatownin ja Petronas-kaksoistornien, lisäksi pääsin tutustumaan monen paikallisen arkeen. Sain muun muassa seurata intialaista viikoittaista kodinsiunausrituaalia ja leipoa kiinalaisia perinneherkkuja. Vastineeksi tein isäntäperheelleni makaroonilaatikkoa ja makkarakeittoa, jotka saivat alun hämmästelyn jälkeen todella hyvän vastaanoton.

Matkani Malesiaan mahdollisti LC Karinainen/Kyrö. Pääsin osallistumaan tänä kesänä jo toisen kerran

Lions-järjestön kansainväliseen nuorisovaihtoon. Kesällä 2015 matkustin Turkkiin ja tänä vuonna sain nauttia kuukauden Malesiassa. Molempiin matkoihin lähdin avoimin mielin, vaikka kovasti jännittikin, ja sain tuliaisiksi liudan uusia ystäviä, unohtumattomia muistoja ja vielä kunnon annoksen itseluottamusta! Nuorisovaihto on sanoinkuvaamattoman mullistava kokemus, yhtään sitä suurentelematta, ja suosittelen jokaiselle nuorelle (tai vähän vanhemmallekin) maailmalle lähtemistä.

Melissa Vihava

Segamat in isäntäperheiden lapset ja kansainväliset nuorisovaihtajat ennen viikonloppuleirille lähtöä.

Liity Elersien sukuseuran Facebook- tai WhatsApp-ryhmään!

Ryhmä Elersien sukuseura on ajantasainen yhteydenpitokanava suvun jäsenille. Ryhmässä ilmoitetaan mm. sukuseuran tulevista tapahtumista, uusista sukututkimuksen tuloksista sekä jaetaan ajankohtaisia kuulumisia.

Liity jo tänään ja kutsu muutkin mukaan!

Facebook-ryhmään voit liittyä etsimällä ryhmän nimeä Elersien sukuseura Facebookissa ja lähettämällä ryhmään liittymispyynnön. Linkki Facebook-ryhmään löytyy myös www.sivuilltamme osoitteesta www.elers.fi.

WhatsApp-ryhmään voit liittyä lähettämällä tekstiviestin puhelinnumeroon 040 522 4827 tai puhelinnumerosi ja nimesi sähköpostilla osoitteeseen elersien.sukuseura@gmail.com. Sinut liitetään puhelinnumerosi perusteella ryhmään.

Onnea!

VALMISTUNEET

Niilo Elers (taulu 991) Rasion seudun koulutuskuntayhtymä

.....
Sanni Granroth (taulu 1160.3.1.1.2) Lapin ammattikorkeakoulu

YLIOPPILAAT

.....
Nelli Taimi (taulu 411) Rauman Lyseon lukio

Jasmin Iacovone (taulu 616) Turun klassillinen lukio

SYNTYNEET

.....
Mikko Johannes Mäelle (taulu 554.1.2.1) ja **Emmi Meri Karoliina Verroselle**

Daniel Oskari Johannes Mäki

19.9.2020

Daniel on 18.3.2018 syntyneen **Sofia Ida Elisabetin** pikkuveli

.....
Helena ja Kalle Hongisto (taulu 161)

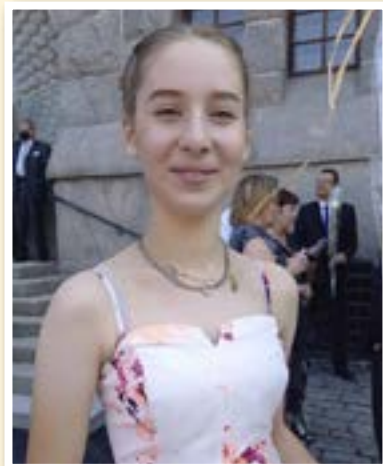
Väinö Johannes Sebastian

24.3.2021

KONFIRMOIDUT

.....
Pauli Ojala (taulu 684) Turun ylösnousemuskappeli

.....
Olivia Sarparanta (taulu 141) 25.7.2021 Tampereen tuomiokirkko

.....
ONNITTELUT
Daniel Oskari Johannes Mäki (taulu 554.1.2.1)

1 vuotta 19.9.2021

VIHITYT

Heidi Eveliina o.s Mäki
(taulu 554.1.2.2) ja **Jarkko**
Herman Kähärä
Rauman Pyhän Ristin
kirkossa 14.8.2021

Eetu (taulu
879) ja **Anni**
(os. Larkela)
Lehtimäki
17.7.2021
Paraisilla

Emmi
(taulu 879)
ja **Aleksis**
Mattsson
21.8.2021
Kuusiston
kirkko

ONNITTELUT

Tuula ja Pekka
Levonen (taulu
400)
Kultahääpäivä
7.8.

Suvi Vuorinen
ja **Matti**
Vuorinen (taulu
687)
27.8.2005
Tampereella

Sukuseuran tuotteet:

Sukukirjat, II osa **10 €**

Sukutietojen dvd **20 €**

Tilaukset: Juhani Vihervirta p. 02- 537 3523 tai
juhani.vihervirta@kolumbus.fi

Muut tuotteet, tilaukset Pekka Vihervirta,
p. 0400 288226 tai pekka.vihervirta@hotmail.com

Pöytäviiri **26 €**

Salkoviiri (4,5 m) **95 €**

Postimerkit **28 €/arkki** 10 kpl

Pinssi **10 €**

Servetit: kahvi **4,00 €/20kpl**

ruoka **4,50 €/20kpl**

kahvi- ja ruokaservetit yhdessä ... yht **8,00 €**

Servettipidike kiveä,

vaakunamerkki hopeaa **25,00 €**

6 kpl **140 €**

Rintakoru hopeaa **125 €**

Rannerengas hopeaa **50 €**

Solmiopidike hopeaa **80 €**

Kalvosinnapit hopeaa **95 €**

Solmiopidike ja kalvosinnapit

yhteismyynti **170 €**

